

Capitolul I. Arestarea preventivă

Secțiunea 1. Luarea măsurii arestării preventive. Criterii

I. Suspiciunea rezonabilă privind săvârșirea unei infracțiuni

NCPP, art. 223

Existența probelor din care să rezulte suspiciunea rezonabilă că inculpatul față de care se propune luarea măsurii arestării preventive a săvârșit o infracțiune este o condiție prealabilă luării acestei măsuri. În lipsa acestei condiții, examinarea temeiurilor de arestare preventivă este de prisos.

Existența doar a unor suspiciuni, în sensul unei legături a inculpatului cu membrii unei grupări infracționale, nu constituie probe care să susțină presupunerea rezonabilă a săvârșirii infracțiunii.

Declarațiile date în calitate de martori de inculpații trimiși în judecată în altă cauză și care au, de fapt, calitatea de autori ai faptelor ce se impută și inculpatului, în cauză, în calitate de participant, nu au valoarea unor declarații de martori independenți și obiectivi, în sensul autonom dezvoltat de jurisprudența C.E.D.O., astfel încât să susțină în mod rezonabil învinuirile aduse.

C.A. Brașov, dec. nr. 13/U din 28.03.2014, definitivă, portal.just.ro

Prin încheierea din 24.03.2014, pronunțată de Tribunalul Brașov, s-a respins, în temeiul art. 225, art. 227 NCPP, propunerea formulată de Parchetul de pe lângă I.C.C.J. – D.I.I.C.O.T. – S.T. Brașov privind arestarea preventivă a inculpatului A.G.V.

Pentru a dispune astfel, judecătorul de drepturi și libertăți a reținut următoarele:

La data de 18.03.2014, s-a înregistrat pe rolul Tribunalului Brașov referatul Parchetului de pe lângă I.C.C.J. – D.I.I.C.O.T. – S.T. Brașov cuprinzând propunerea de arestare preventivă a inculpatului A.G.V. cercetat sub aspectul comiterii infracțiunilor de trafic de droguri de risc, prevăzută de art. 2 alin. (1) din Legea nr. 143/2000, complicitate la trafic internațional de droguri de risc, prevăzută de art. 48 NCP raportat la art. 3 alin. (1) din Legea nr. 143/2000, toate cu aplicarea art. 33 lit. a) și art. 5 NCP, constând în aceea că: a cumpărat cu scopul revânzării cantitatea de 1,2 kg canabis contra sumei de 2.000 euro, canabis pe care l-a remis lui G.G.; i-a remis drogurile lui G.G., stabilind cu acesta și cu B.M. și M.L.G. că vor introduce canabisul în România, urmând ca

aceștia să obțină beneficii materiale din vânzarea drogurilor în municipiul B. Propunerea de arestare a fost formulată invocându-se întrunirea condițiilor de la art. 223 alin. (1) și art. 223 alin. (2) NCPP.

Analizând actele dosarului, judecătorul de drepturi și libertăți a constatat că:

Prin rechizitoriul din data de 15.01.2014, s-a dispus trimiterea în judecată a mai multor inculpați pentru săvârșirea infracțiunilor de organizare a traficului internațional de droguri de risc și trafic de droguri de mare risc și s-a dispus disjungerea cauzei față de A.G.V. pentru comiterea infracțiunii de trafic de droguri de risc și pentru comiterea infracțiunii de complicitate la trafic internațional de droguri de risc.

La data de 10.02.2014, s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de A.G.V. pentru săvârșirea infracțiunilor de trafic de droguri de risc, complicitate la trafic internațional de droguri de risc.

La data de 18.03.2014, s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale față de inculpatul A.G.V. sub aspectul comiterii infracțiunilor anterior menționate.

Inculpatul a fost legal citat la adresa cunoscută în evidențe, a fost căutat și de organele de poliție în baza unui mandat de aducere, din procesul-verbal de îndeplinire a mandatului de aducere rezultând că acesta este plecat în I., în mandat s-a indicat un număr de telefon folosit de inculpat, fiind apelat numărul respectiv de către organul de poliție, a răspuns un bărbat care, fiind întrebat dacă este A., a răspuns în limba română că este o greșeală.

La data de 25.02.2014, s-a depus pentru inculpat delegație avocațială în dosarul de urmărire penală, avocat ales. Acesta a indicat judecătorului de drepturi și libertăți că a fost angajat de familia inculpatului, că nu a luat legătura cu acesta, nu cunoaște care este adresa acestuia sau alte date de contact. S-a constatat totodată că, la data de 04.03.2014, apărătorul ales al acestuia a studiat materialul de urmărire penală și, conform procesului-verbal întocmit la aceeași dată, a precizat că nu poate indica o adresă unde locuiește A.G.V. în I., stabilind că va lua legătura cu acesta și, până la data de 17.03.2014, fie se va prezenta cu clientul său la sediul organului judiciar, fie va anunța că acesta din urmă nu dorește să se prezinte în fața organelor de urmărire penală. Conform procesului-verbal din data de 18.03.2014, s-a constatat că apărătorul lui A.G.V. nu a mai luat legătura cu procurorii din cadrul organului judiciar de urmărire penală.

În acest context, propunerea de arestare preventivă a inculpatului a fost formulată și s-a soluționat în lipsa inculpatului, judecătorul de drepturi și libertăți constatând următoarele:

În îndeplinirea exigențelor art. 223 alin. (1) NCPP este necesar să se constate în primul rând existența de probe din care să rezulte suspiciunea rezonabilă că inculpatul față de care se propune măsura preventivă a săvârșit o infracțiune, după care se analizează dacă inculpatul se află în vreuna dintre situațiile invocate ca temeiuri ale arestării, în speță dacă inculpatul se află în

situația de la art. 223 alin. (1) lit. a) și alin. (2) raportat la art. 202 alin. (1) și (3) NCPP.

Identificarea existenței de probe din care să rezulte suspiciunea rezonabilă că inculpatul față de care se propune măsura preventivă a săvârșit o infracțiune constituie o condiție prealabilă pentru a justifica arestarea preventivă a unei persoane și, totodată, o garanție împotriva unei privări arbitrare de libertate în interpretarea art. 5 parag. 1 lit. c) din Convenția europeană.

În această accepțiune, Curtea europeană a considerat că existența unor motive verosimile presupune fapte sau informații de natură a convinge un observator obiectiv că persoana în cauză a putut comite infracțiunea pentru care este arestată (cauza *Fax, Campbell și Hartley c. Regatului Unit*, Hotărârea din 30.08.1990).

Noțiunea de motive plauzibile, în conceptul autonom atribuit de C.E.D.O., își are corespondent în legea română în cerința art. 223 alin. (1) NCPP.

Cum arestarea preventivă constituie o măsură cu caracter de excepție, prin care o persoană prezumată nevinovată este lipsită de libertate, dispunerea acestei măsuri nu se justifică decât în condițiile în care sunt îndeplinite toate cerințele legale și numai dacă luarea măsurii este absolut necesară.

Analizând această condiție prealabilă, judecătorul de drepturi și libertăți a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul din data de 15.01.2014 al Ministerului Public Parchetel de pe lângă I.C.C.J. – D.I.I.C.O.T. – S.T. Brașov, s-a reținut în fapt:

În perioada 03-05.12.2013, A.Z.A. împreună cu B.M., M.L.G. și G.G. au organizat introducerea pe teritoriul României a cantității de aproximativ 1,2 kg canabis. În acest scop, inculpații B.M., M.L.G. și G.G. s-au deplasat în I. și au ținut în permanență legătura cu A.Z.A., prin convorbiri telefonice sau prin comunicații purtate pe internet. Astfel, A.Z.A. a reușit să convină cu A.G.V., aflat în I., achiziționarea cantității de 1,2 kg canabis. După primele discuții, B.M. și M.L.G. s-au întâlnit, la rândul lor, în I. cu A.G.V. și acesta le-a comunicat că are nevoie de suma de 2.000 euro pentru achiziționarea drogurilor. În vederea obținerii sumei de bani, B.M. a discutat atât cu A.Z.A., cât și cu martorul V.M., căruia i-a solicitat 2.000 euro, sub pretextul că intenționează să-și repare mașina, care suferise o defecțiune în I. Conform celor convenite, B.M. a primit 1.000 euro, iar M.L.G. a primit 1.000 euro, ambele sume fiind transmise de către martorul V.M. După recepționarea banilor, în seara de 03.12.2013, B.M., M.L.G. și G.G. s-au întâlnit cu A.G.V., căruia i-au remis suma de 2.000 euro. Cel din urmă, însoțit de B.M., s-a deplasat până la o locație din apropiere și, în schimbul sumei de 2.000 euro, a achiziționat, de la un cetățean străin neidentificat, cantitatea de 1,2 kg canabis. Existența drogurilor în geanta adusă de A.G.V. a fost constatată de B.M., care a deschis geanta și a verificat personal pachetele cu droguri, lăsând apoi geanta în posesia lui A.G.V. În ziua de 04.12.2013, sacoșa conținând coletele cu canabis a fost predată de către A.G.V. lui G.G., acesta din urmă fiind însoțit de B.M. și M.L.G. la momentul respectiv.

În acest cadru, s-a stabilit că drogurile vor fi introduse în România de către inculpatul G.G. și vor fi distribuite ulterior, iar sumele de bani obținute urmează a fi împărțite între toți cei implicați, A.G.V. având de încasat o sumă de bani cu care G.G. îi era anterior dator. Inculpatul G.G. s-a deplasat cu un autocar [...] pe ruta R.-B., în intervalul 04-05.12.2013, introducând în România cantitatea de 1,2 kg canabis. După ce a ajuns în B., inculpatul G.G. l-a contactat telefonic și s-a întâlnit cu inculpatul A.Z.A., căruia i-a remis cantitatea de 841,7 grame canabis. Restul cantității de aproximativ 359 grame a fost păstrată de către G.G. și ascunsă în interiorul unui hidrant aflat pe holul imobilului din B., strada [...], unde locuia fără forme legale în același apartament cu A.G.V. În cadrul cercetărilor a fost identificată și ridicată această din urmă cantitate de canabis. Conform raportului de constatare tehnico-științifică de natură chimică întocmit de Laboratorul Central de Analiză și Profil al Drogurilor, Precursori din cadrul I.G.P.R., în probele de 165,6 grame și 194,3 grame (total aproximativ 359 grame) s-a pus în evidență delta 9 tetrahidrocannabinol, substanță psihotropă biosintetizată de planta *Canabis*. După primirea drogurilor, A.Z.A. s-a deplasat în mai multe locuri din municipiul B., încercând să distribuie substanțele stupefiante. Astfel, s-a întâlnit cu P.I.R. în parcare din zona mall-ului „U” și i-a dat cantitatea de 52,8 grame canabis. Restul cantității de 788,9 grame canabis a fost ascunsă de către A.Z.A. în subsolul imobilului în care locuiește.

Cu ocazia perchezițiilor domiciliare efectuate în cursul zilei de 06.12.2013, la domiciliul lui A.Z.A. și în apropierea locuinței lui P.I.R. a fost identificată și ridicată atât cantitatea de canabis păstrată în subsolul imobilului lui A.Z.A., cât și cea traficată către P.I.R.. Conform raportului de constatare tehnico-științifică de natură chimică întocmit de Laboratorul Central de Analiză și Profil al Drogurilor, Precursori din cadrul I.G.P.R., a rezultat că în probele de 561,7 grame și 227,2 grame (total 788,9 grame) și proba de 52,8 grame a fost pus în evidență delta 9 tetrahidrocannabinol, substanță psihotropă biosintetizată de planta *Canabis*.

În ziua de 06.12.2013, B.M. și M.L.G. au revenit cu un autocar al firmei [...] pe ruta R., I.-B., România, fiind reținuți cu ocazia sosirii în municipiul B.

Din dosarul D.I.I.C.O.T. în care s-a emis acest rechizitoriu, s-au depus la dosar interceptările telefonice care au sprijinit învinuirea adusă celor 5 inculpați din acea cauză și declarațiile inculpaților B.M. și A.Z.A. care, într-adevăr, fac referiri la inculpatul A.G.V. ca fiind cel care, în I., i-a sprijinit în achiziționarea cantității de 1,2 kg canabis. Cei doi inculpați au fost audiați în cauză ca martori, la data de 17.03.2014, prin declarațiile lor au oferit detalii asupra modului în care inculpatul A.G.V. i-ar fi sprijinit în comiterea faptelor penale.

În acest dosar s-a mai făcut referire la inculpatul A.G.V. într-o declarație a martorului M.L.S., din care rezultă că inculpatul A.G.V. a închiriat un imobil al său, că a stat în acesta împreună cu G.G., în vara anului 2013 și că, în urmă cu 2 săptămâni, ar fi fost sunat de A.G.V. care i-a spus că este în I. și trimite niște fete să-i ridice lucrurile personale din locuința respectivă.

S-a indicat de către Ministerul Public faptul că, din coroborarea declarațiilor constante date în calitate de inculpați de către A.Z.A. și B.M. în dosarul nr. [...]P/2013 și în prezentul dosar ca martori în data de 17.03.2014, cu ordonanțele de interceptare aflate la dosarul cauzei și cu toate înscrisurile dosarului, rezultă clar că inculpatul A.G.V. le-a furnizat acea cantitate de droguri în vederea introducerii în România, practic, a cumpărat în scopul revânzării acea cantitate de 1,2 kg de canabis și a avut reprezentarea, în momentul în care a remis acea cantitate inculpatului G.G., că aceasta urmează să fie introdusă pe teritoriul României, motiv pentru care s-a și reținut infracțiunea de complicitate la trafic internațional de droguri.

În condițiile în care la dosar nu există nicio altă probă care să se coroboreze cu declarațiile constante ale celor doi inculpați în dosarul mamă – martori în prezenta cauză, ceilalți 2 inculpați (M. și G.) despre care, în rechizitoriu, se susține că ar fi intrat în legătură directă cu inculpatul A.G.V. neștiind ce au declarat în dosarul menționat cu privire la inculpatul A.G.V., judecătorul de drepturi și libertăți a apreciat că, la acest moment, nu există decât presupuneri care se fac referitor la faptul că inculpatul A.G.V. este persoana care le-ar fi furnizat celor doi inculpați-martor droguri și nu probe care susțin presupunerea rezonabilă că inculpatul A.G.V. ar fi săvârșit infracțiunile pentru care față de el s-a pus în mișcare acțiunea penală, probele examinate nefiind suficiente pentru plasarea în stare de arest a inculpatului.

Față de aspectele de probațiune evidențiate, judecătorul de drepturi și libertăți a apreciat că nu se pot identifica motive plauzibile de natură să susțină, la momentul formulării propunerii luării măsurii arestării preventive, cerința prealabilă a existenței motivelor plauzibile că inculpatul ar fi săvârșit infracțiunile de care este acuzat pentru a justifica arestarea preventivă a persoanei propuse.

Prin urmare, condițiile art. 223 alin. (1) lit. a) și art. 223 alin. (2) NCPP nu au mai fost analizate. Pentru considerentele expuse, în baza art. 225, art. 227 NCPP, judecătorul de drepturi și libertăți a respins, ca neîntemeiată, propunerea formulată de Parchetul de pe lângă I.C.C.J. – D.I.I.C.O.T. – S.T. Brașov privind arestarea preventivă a inculpatului A.G.V.

Împotriva acestei încheieri a declarat contestație Parchetul de pe lângă I.C.C.J. – D.I.I.C.O.T. – S.T. Brașov, care a solicitat casarea încheierii contestate și, în rejudicare, admiterea propunerii privind arestarea preventivă a inculpatului A.G.V. În motivarea contestației se arată că, în esență, că prezentul dosar privindu-l pe inculpatul A.G.V. s-a format urmare a unei disjungeri dintr-un alt dosar având ca obiect traficul internațional de droguri. Pe scurt, starea de fapt din primul dosar ce a determinat dispunerea disjungerii constă în aceea că, în prima parte a lunii decembrie 2013, inculpatul A.Z.A. împreună cu coinculpații B.M., M.L.G. și G.G. au stabilit să procure o cantitate de droguri din I., respectiv o cantitate de aproximativ 1,2 kg de canabis. În acest sens, s-au deplasat în I. inculpații B.M., M.L.G. și G.G. iar inculpatul A.Z.A. a rămas în țară. În I., drogurile au fost procurate de către inculpatul A.G.V., iar cel care a luat legătura din țară

cu A. a fost A.Z.A. În I., inculpații B.M. și M.L.G. s-au întâlnit cu A.G.V. și au stabilit cu acesta din urmă cantitatea de droguri și suma de bani. Inculpatul A.G.V. le-a spus inculpaților B.M. și M.L.G. că le poate procura cantitatea de droguri, respectiv 1,2 kg de canabis, cu suma de 2.000 de euro. Pentru a obține banii respectivi, inculpatul B.M., aflat în I., a discutat cu A.Z.A. care se afla în România, cât și cu un martor V.M., care a trimis 2.000 de euro prin Western Union. Astfel, 1000 de euro au fost trimiși pe numele de M.L.G., iar 1000 de euro pe numele lui B.M.. Specifică împrejurarea că din România în Italia nu ai voie să trimiți o sumă mai mare de 1.000 de euro/persoană. După ce B.M. și M.L.G. au primit banii s-au întâlnit cu A.G.V. căruia i-au dat acești 2.000 de euro, iar B.M. l-a însoțit pe A.G.V. până la o persoană rămasă neidentificată de unde au cumpărat cantitatea de 1,2 kg de canabis. Menționează că drogurile au rămas la A.G.V., iar în data de 04.12.2013 A. i-a predat lui G.G. care era însoțit de B.M. și M.L.G. această cantitate de droguri. Arată că inculpatul G.G. a venit în țară în data de 04/05.12.2013 având asupra lui drogurile, iar inculpații B.M. și M.L.G. au venit ulterior în țară, la o zi, fără a avea asupra lor droguri. Faptul că A.G.V. a fost persoana care a procurat drogurile din I. și le-a remis mai departe lui G.G., care le-a adus în România, rezultă din declarațiile date în calitate de inculpați în dosarul inițial de numiții A.Z.A. și B.M.

Menționează că, în prezentul dosar, ce a fost disjuns din cel inițial, cei doi inculpați, A.Z.A. și B.M., au fost audiați în calitate de martori. A se observa că prima instanță a respins propunerea de arestare preventivă a inculpatului A.G.V. apreciind că nu sunt îndeplinite condițiile generale pentru a se lua o măsură preventivă, reținând că nu se pot identifica motive plauzibile de natură să susțină, la acest moment al propunerii luării măsurii arestării preventive, cerința prealabilă pentru a justifica arestarea preventivă a persoanei propuse. De asemenea, s-a reținut că declarațiile celor doi martori în acest dosar, inculpați în alt dosar, nu sunt coroborate cu declarațiile inculpaților din dosarul inițial M.L.G. și G.G. A se avea în vedere că, ulterior respingerii propunerii de arestare preventivă s-a realizat procesul-verbal conținând SMS-ul depus în fața instanței de apel, din care rezultă, cu certitudine, că s-a solicitat de către B.M. să fie trimisă din România în I. pe numele lui A.G.V. o sumă de bani. Subliniază faptul că suma de bani cerută era pentru ca B.M. și M.L.G. să se întoarcă în România pentru că anterior G.G. a venit în țară cu marfa, cu o zi înainte și B.M. sau M.L.G. nu puteau primi bani prin Western Union deoarece au primit, la începutul lunii decembrie pe 2 sau pe 3, câte 1000 de euro și regula era că nu poți să primești mai mult de 1000 de euro din altă țară în I. pe lună. Faptul că A.G.V. a fost în legătură cu persoanele care au adus droguri în țară, mai precis cu G.G. și cu M.L.G., este acum dovedit prin existența aceluși mesaj. La momentul în care s-au efectuat cercetările inițiale în dosarul în care sunt arestate persoanele care au calitatea de martori în acest dosar, Ministerul Public nu a știut de A.G.V., necunoscând implicarea acestuia.

Învederează instanței că, despre implicarea lui A.G.V., procurorii au aflat doar după ce inculpații B.M. și A.Z.A. au dat declarații în dosar. Mai mult decât atât, legătura dintre G.G. și A.G.V. este dovedită și prin faptul că cei doi locuiau împreună într-o locuință închiriată în B., locuință în apropierea căreia, mai precis pe holul comun, s-a găsit o cantitate de droguri adusă de către G.G. cu două zile înainte de percheziția ce a avut loc pe 06.12.2013. De asemenea, și A.Z.A. are legătură cu A.G.V. la fel ca și M.L.G. Toate aceste aspecte dovedesc implicarea lui A.G.V. în procurarea drogurilor din I. A se observa că, la momentul la care prima instanță a respins propunerea de arestare preventivă, a reținut că nu există interceptări sau alte date care să dovedească implicarea lui A.G.V. Apreciază că, prin conținutul aceluși SMS din luna decembrie 2013, rezultă și implicarea lui A.G.V. în comiterea faptei. Consideră că în cauză sunt întrunite condițiile pentru a se dispune arestarea preventivă a inculpatului A.G.V. Pe de altă parte, apreciază că inculpatul A.G.V. se sustrage de la efectuarea urmăririi penale. Astfel, se prezintă, la sediul Parchetului, apărătorul ales al intimatului inculpat care spune că nu l-a angajat cineva anume și nu știe unde se află inculpatul, punându-i-se în vedere, cu acea ocazie avocatului ales, să se prezinte cu inculpatul la sediul D.I.I.C.O.T. pentru a fi audiat, acordându-se, totodată, un termen rezonabil în acest sens. Menționează că, din acel moment, avocatul ales al inculpatului A.G.V. nu a mai dat niciun semn de viață, acesta prezentându-se în fața instanței de fond și spunând că a fost angajat de familia inculpatului. A se avea în vedere că în momentul în care i s-a cerut avocatului A.N.C. să vină cu inculpatul A.G.V. la sediul D.I.I.C.O.T. – S.T. Brașov, acesta nu a mai afirmat aceste din urmă lucruri, ci a zis că va încerca să vină cu inculpatul A.G.V. la Parchet.

Așadar, pe de o parte, apreciază că inculpatul A.G.V. se sustrage de la efectuarea urmăririi penale, iar, pe de altă parte, consideră că în cauză sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 223 alin. (2) NCPP pentru a se lua măsura arestării preventive. Astfel, solicită a se ține seama de faptul că este vorba de infracțiuni de trafic de droguri, trafic internațional de droguri, de cantitatea foarte mare de droguri pusă în circulație și de faptul că din această cantitate de droguri adusă în țară și procurată de către A.G.V., respectiv 1,2 kg de cannabis, se pot confecționa 4.800 de țigări. Arată că știe acest lucru din relatările traficantilor de droguri care susțin că dintr-un gram de cannabis se pot confecționa între 3 și 4 țigări. Față de aceste aspecte, și ținând cont că în celălalt dosar, dosarul inițial, toate persoanele implicate în introducerea drogurilor în țară sunt arestate, se solicită admiterea contestației formulate de Parchetul de pe lângă I.C.C.J. – D.I.I.C.O.T. – S.T. Brașov împotriva încheierii penale din 24.03.2014, pronunțată de Tribunalul Brașov și, pe cale de consecință, a se dispune arestarea preventivă a inculpatului A.G.V.

Analizând actele și lucrările dosarului prin prisma criticilor formulate, văzând și dispozițiile art. 204 raportat la art. 425¹ NCPP, curtea a respins, ca nefondată, contestația formulată în cauză pentru următoarele considerente:

Instanța de fond a apreciat în mod corect că, în raport de probatoriul administrat până la acest moment procesual, nu există probe care să fundamenteze bănuiala rezonabilă că inculpatul A.G.V. ar fi săvârșit infracțiunile de trafic de droguri de risc și, respectiv, complicitate la trafic internațional de droguri de risc.

Astfel, declarațiile martorilor A.Z.A. și B.M., inculpați în dosarul Parchetului de pe lângă I.C.C.J. – D.I.I.C.O.T. – S.T. Brașov, din care s-a disjuns prezentul dosar, care au arătat că inculpatul A.G.V. este cel care le-a procurat droguri în I. în vederea introducerii și comercializării lor în România, declarații care, până în prezent, nu se coroborează cu declarațiile celorlalți inculpați din dosarul nr. [...] /P/2013 al Parchetului de pe lângă I.C.C.J. – D.I.I.C.O.T. – S.T. Brașov, respectiv M.L.G. și G.G., nu sunt suficiente pentru a răsturna prezumția de nevinovăție de care inculpatul A.G.V. beneficiază până la soluționarea definitivă a cauzei conform art. 4 NCPP, art. 23 alin. (11) din Constituție și art. 6 parag. 2 din Convenția europeană.

Împrejurarea că inculpatul A.G.V. a locuit, la un moment dat, într-un imobil împreună cu inculpatul G.G. (așa cum rezultă din declarația martorului M.L.S.) și că, pe holul din apropierea locuinței inculpatului A.G.V., au fost depistate droguri cu ocazia efectuării unor percheziții, precum și SMS-ul trimis din I. de inculpatul B.M. către inculpatul A.Z.A., prin care primul îi cerea celui de-al doilea să pună bani la Western Union pe numele lui A.G.V., conturează într-un mod mult prea vag posibilitatea existenței unor legături, eventual infracționale, între inculpatul A.G.V. și ceilalți inculpați, în condițiile în care inculpatul A.G.V. nu a fost niciodată depistat având droguri asupra sa sau în locuință, nu există interceptări ale vreunor convorbiri ale acestui inculpat cu ceilalți inculpați, despre care se afirmă că țineau o legătură strânsă, din care să rezulte că inculpatului A.G.V. i s-ar fi cerut și acesta ar fi acceptat să procure droguri din I., nu există alți martori independenți și obiectivi care să confirme posibila activitate infracțională a inculpatului A.G.V. (martorii B.M. și A.Z.A. au, de fapt, calitatea de autori ai faptelor ce se impută în final în calitate de participant și inculpatului A.G.V., astfel încât caracterul obiectiv și imparțial al declarațiilor lor în sensul conceptului autonom dezvoltat de jurisprudența C.E.D.O. nu este întrunit).

Cu privire la SMS-ul (depus în fața instanței de control judiciar) trimis din I. de inculpatul B.M. către inculpatul A.Z.A., prin care primul îi cerea celui de-al doilea să pună bani la Western Union pe numele lui A.G.V., considerat de contestator ca fiind o probă care se coroborează cu declarațiile inculpaților A.Z.A. și B.M., curtea nu l-a apreciat relevant, în condițiile în care nu s-a făcut dovada că inculpatul A.G.V. a acceptat să fie trimiși bani pe numele lui, că acești bani au și fost efectiv trimiși, că inculpatul A.G.V. era implicat și cunoștea motivul pentru care pe numele său erau trimiși bani (în condițiile în care inculpații au mai implicat și alte persoane cărora le cereau ajutorul sub diferite pretexte, ascunzându-le caracterul infracțional al activităților lor, așa cum rezultă, de pildă, din declarația martorului V.M., care a ajutat fără să vrea

pe inculpați să procure droguri, deoarece i-a împrumutat cu bani, crezând ce i s-a spus, respectiv că sunt pentru repararea unei mașini).

În aceste condiții, curtea a achiesat la concluzia primei instanțe că nu sunt suficiente probe care să fundamenteze bănuiala rezonabilă că inculpatul A.G.V. ar fi săvârșit infracțiunile pentru care este cercetat, deci nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 223 alin. (1) teza I NCPP, aspect care face de prisos cercetarea întrunirii condițiilor prevăzute de art. 223 alin. (1) lit. a) și alin. (2) NCPP, propuse ca temeiuri ale arestării.

2. Pericol social actual. Timpul scurs de la data comiterii presupusei fapte

NCPP, art. 202, art. 223

Trecerea unei perioade de aproximativ 2 ani de la data presupusei fapte afectează caracterul actual al potențialului pericol social al inculpaților.

Rațiunea măsurii arestării preventive, constând în ocrotirea și întărirea sentimentului legalității în rândul opiniei publice, este condiționată de o reacție fermă, dar mai ales promptă, din partea autorităților judiciare. Or, în condițiile sancționării unui comportament infracțional după 2 ani de la producerea acestuia, nu se poate susține că există caracterul de promptitudine cerut activității organelor judiciare.

În lipsa unor elemente consistente privind posibila corupere a probatoriului sau riscul de fugă al inculpaților, nu se justifică luarea, la un interval atât de mare de la data faptelor, a celei mai drastice dintre măsurile preventive.

*Trib. Constanța, s. pen., înch. nr. 17 din 28.01.2016,
definitivă prin înch. pen. nr. 10 din 02.02.2016
a C.A. Constanța, portal.just.ro*

Prin propunerea înregistrată pe rolul instanței la data de 09.12.2014, Parchetul de pe lângă Tribunalul Constanța a solicitat arestarea preventivă pe o perioadă de 30 de zile, începând cu data de 28.01.2016, a inculpaților: N.I., N.C., N.A.N., C.V., T.V., T.C., B.V., Z.U. și Z.G. În propunerea de arestare preventivă s-au arătat următoarele aspecte:

Astfel, s-a arătat că starea de fapt rezultată ca existentă în urma administrării mijloacelor de probă este următoarea:

Pe raza comunei C., în mandatul ultimilor doi primari, s-a constituit *ad-hoc* o grupare violentă, care, pur și simplu, terorizează sătenii, slujind se pare unor interese conexe cauzei de față. Astfel, membrii grupării cunoscut notoriu ca fiind denumiți „talibani”, fără a fi măcar angajați ai primăriei, fără un minimum de pregătire în materie administrativă, însoțesc, de regulă, funcționari publici

la tot felul de măsurători și la activități ce slujesc intereselor unor persoane ce destabilizează social zona. În comuna C. este o comunitate de agricultori foarte reputată, însă administrația publică locală, cu sprijinul „talibanilor”, care, în ultimul timp, acționează deja independent, creează probleme inclusiv pe linie cadastrală, în scopul exercitării unei forme de presiune asupra deținătorilor de terenuri care sunt râvnite de alte persoane. Pe de altă parte, membrii grupului de „talibani” au sute de animale, deși și-au vândut terenurile, situație în care pășunează animalele pe culturilor altora. Totodată, cei vizați de astfel de activități, de multe ori sunt nevoiți să plătească taxă de protecție acestor „talibani”, pentru a nu le fi distruse culturile prin pășunat. Situația din C. este deosebită, fiind unică la nivelul județului C., zonă în care este notoriu că fostul primar al comunei a generat scandaluri publice cunoscute la nivel național, în care oamenii își realizează interesul cu pumnul, cu parul, prin violență și amenințări. Acuzarea afirmă că violențele exercitate rezultă din:

– raportul de constatare medico-legală din care rezultă că persoana vătămată C.G.A. a prezentat, în data de 14.04.2014, leziuni traumatice produse prin lovire cu corp dur pentru care au fost necesare 8-9 zile îngrijiri medicale, apreciindu-se că leziunea de violență ce i-a vizat capul i-ar fi putut pune în primejdie viața, în condițiile unor complicații medicale;

– raportul de constatare medico-legală din care rezultă că persoana vătămată Ț.N. a prezentat, în data de 14.04.2014, leziuni traumatice produse prin lovire cu corp dur pentru care au fost necesare 15 zile îngrijiri medicale, fiind necesare o protezare definitivă cu implant endo-osos, apreciindu-se că leziunile de violență ce i-au vizat capul i-ar fi putut pune în primejdie viața în condițiile unor complicații medicale;

– raportul de constatare medico-legală din care rezultă că persoana vătămată T.C. a prezentat, în data de 14.04.2014, leziuni traumatice produse prin lovire cu corp dur, pentru care au fost necesare 45 de zile îngrijiri medicale, leziunile având caracter preponderent de autoapărare, la care se adaugă tumefacții și echimoze, plăgi la nivelul capului.

Toate aceste elemente probatorii relevate de ancheta efectuată, vădesc faptul că se impune luarea unor măsuri corespunzătoare, măsură ce apare cu atât mai necesară cu cât, în prezent, medicul legist a lămurit, din perspectivă medicală, efectele potențiale ale agresiunilor.

S-a mai arătat că, indiferent de numărul actelor fizice de agresiune, comise de către agresori, se vedește că aceștia au acționat coordonat, ca un tot unitar, în baza unei intenții comune.

Examinând dispozițiile legale invocate, judecătorul de drepturi și libertăți a apreciat că, față de cei nouă inculpați nu se impune luarea măsurii arestării preventive, pentru motivele care vor fi expuse în continuare:

Din probele administrate până la acest moment procesual rezultă suspiciunea rezonabilă, aptă a convinge un observator independent că, în fapt, la data de 14.04.2014, cu aproape 2 ani în urmă față de momentul formulării cererii de

arestare de față, a avut loc un conflict între inculpați și părțile vătămate T.N., T.C., C.G.A. în referire la o activitate de înțărșare, despre care inculpații arată că au fost trimiși să o realizeze de către primarul comunei.

Probele din care rezultă presupunerea rezonabilă de săvârșire a infracțiunilor, anterior menționate, reținute în sarcina inculpaților sunt reprezentate de declarațiile acestora, de declarațiile luate părților vătămate, de cele ale martorilor părților vătămate, la care se adaugă declarațiile celor doi inculpați, Z.G. și Z.N., despre care acuzarea afirmă că nu corespund adevărului, fără însă ca acuzarea să procedeze la a suplimenta probatoriul, în condițiile în care, așa cum s-au prezentat probele, până la acest moment al anchetei, acestea nu au caracter suficient pentru a lămuri situația de fapt, nici la nivelul indiciilor necesare și suficiente în vederea privării de libertate a inculpaților.

Din probele administrate până la acest moment al anchetei, în care cercetarea penală este la început, există indicii necesare și suficiente, apte a susține teza acuzatorială cu privire la comiterea de către inculpați a unor infracțiuni, dar insuficiente pentru a duce la concluzia că cei șapte inculpați se fac vinovați de comiterea unei tentative la infracțiunea de omor, putând fi vorba, măcar la acest moment, de infracțiunea prevăzută de art. 193 NCP, loviri sau alte violențe. Acest aspect urmează a fi certificat și stabilit prin suplimentarea probelor, absolut necesară a fi administrate atât în favoarea, cât și în defavoarea inculpaților.

Cu privire la limitele de pedeapsă, având în vedere că toți inculpații sunt cercetați pentru că ar fi săvârșit infracțiuni (chiar dacă ar fi vorba de infracțiunea de loviri sau alte violențe sau de tentativă la omor) s-a constatat că sunt prevăzute limite de pedeapsă ce se încadrează în condițiile ce permit luarea măsurii arestării preventive, conform art. 233 alin. (2) NCPP, respectiv de peste 5 ani închisoare, dar aceasta nu este singura condiție care trebuie îndeplinită în vederea privării de libertate av inculpaților.

Judecătorul de drepturi și libertăți, având în vedere evaluarea gravității faptelor presupus comise, a modului și a circumstanțelor de comitere a acestora, a necesității suplimentării probatoriului, nu doar pentru corecta încadrare juridică, ci, în special pentru stabilirea totală a situației de fapt, a anturajului și a mediului din care provin inculpații, a antecedentelor penale și a altor împrejurări privitoare la persoana acestora, a aspectului că aceștia au familii încheigate, copii în întreținere, majoritatea nu au antecedente penale, s-a constatat că, la acest moment al anchetei la care situația de fapt nu a fost deplin lămurită, fiind necesar a se suplimenta probatoriul, nu se impune privarea de libertate a inculpaților și nicio altă măsură preventivă mai blândă. Nu există indicii că, lăsați în libertate, inculpații ar afecta ancheta penală, iar starea de conflict cu victimele, de care vorbește acuzarea, doar prin ea însăși, nu reprezintă, în absența altor indicii concrete, un argument în vederea privării de libertate.

Nici față de cei doi inculpați Z.N. și Z.G., cercetați pentru infracțiunea de mărturie mincinoasă, nu se impune privarea de libertate, deoarece, dacă față de inculpații acuzați de tentativă de omor nu se impune privarea de libertate,